YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
5 päivänä lokakuuta 1995 *

Asiassa C-321/93,

jonka Sozialgericht Nürnberg (Saksa) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

José Imbernon Martínez

vastaan

Bundesanstalt für Arbeit,

ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä lokakuuta 1989 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3427/89 (EYVL L 331, s. 1), 73 artiklan soveltamisesta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, tuomarit J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja L. Sevón,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

— pääasian kantaja, edustajanaan Espanjan yleiskonsulaatin sosiaaliosaston johtaja Jesús Prieto Peláez, Bureau social du Travail, München,

— Espanjan hallitus, asiamiehinään yhteisön oikeutta ja toimielimiä koskevan kansallisen koordinoinnin pääjohtaja Alberto José Navarro González ja valtionasiamies, yhteisöä koskevia riita-asioita hoitavan osaston virkamies Gloria Calvo Díaz,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Dimitrios Gouloussis ja komission oikeudellisessa osastossa kansallisten virkamiesten virkamiesvaihdon nojalla toimiva saksalainen virkamies Horstpeter Kreppel,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan José Imbernon Martínezin, Saksan hallituksen, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön hallitusneuvos Bernd Kloke, Espanjan hallituksen sekä komission, asiamiehinään Dimitrios Gouloussis ja oikeudellinen neuvonantaja Jörn Sack, esittämät suulliset huomautukset 30.3.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.6.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Sozialgericht Nürnberg on esittänyt 26.4.1993 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.6.1993, ja 2.7.1993 tekemällään päätöksen oikaisupäätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.7.1993, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti kolme ennakkoratkaisukysymystä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä lokakuuta 1989 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3427/89 (EYVL L 331, s. 1), 73 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä ennakkoratkaisukysymykset on esitetty sellaisen riita-asian yhteydessä, joka koskee Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkassen (liittovaltion työvoimatoimiston lapsilisiä maksava kassa) kieltäytymistä maksaa Imbernon Martínezille syyskuusta 1988 joulukuuhun 1988 kestävältä ajanjaksolta huollettavana olevien lapsien perusteella maksettavien perheavustusten lisäksi avustusten täydennystä täysimääräisenä (*Zuschlag zum Kindergeld*).

3 Tästä pienituloisille maksettavasta täydennyksestä säädetään 14.4.1964 annetun *Bundeskindergeldgesetz*in (saksalainen lapsilisälaki, jäljempänä BKGG, BGBl. I, s. 149) 11 a pykälässä. Sen ensimmäisessä ja kuudennessa momentissa säädetään seuraavaa:

"1. Sellaisten lasten perusteella, joista edunsaajalla on oikeus tuloverolain 32 pykälän 6 momentin mukaiseen vähennykseen, maksettavia perheavustuksia

korotetaan täydentävällä avustuksella, joka lasketaan 6 momentin perusteella silloin kun edunsaajan verotettava tulo (tuloverolain 2 pykälän 5 momentti) on pienempi kuin tuloverolain 32 a pykälän 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu perusvähennys. Verotettavat tulot otetaan huomioon siltä osin kuin verotus on toimitettu niiden pohjalta; tarvittaessa verotettava tulo voi olla negatiivinen määrä. Silloin kun tulosta menevän veron määrä ennen kaikkia mahdollisia verovähennyksiä on laskettu tuloverolain 32 a pykälän 5 momentin tai 6 momentin mukaisesti, perusvähennys korvataan perusvähennyksen kaksinkertaisella määrällä. Ensimmäistä virkettä ei sovelleta edunsaajaan, jonka tulot, joihin on lisätty hänen puolisonsa tulot, kun puoliso ei asu erillään edunsaajasta eikä ole eronnut tästä, pääosaltaan koostuvat ulkomailta saaduista tuloista tai kansallisista tuloista, jotka maksetaan ulkomaille tai jotka ylikansallinen tai kansainvälinen toimielin maksaa, ja jota tämän johdosta ei veroteta tuloverolain nojalla.

6. Täydentävä avustus on yksi kahdestoista osa verotettavan tulon ja 1 momentin ensimmäisen tai kolmannen virkkeen mukaisesti lasketun perusvähennyksen välisen erotuksen 19 prosentista; se on korkeintaan 19 % niistä huollettavana olevien lapsien perusteella tehtävistä verovähennyksistä, jotka edunsaaja saa. Kun vero lasketaan tuloverolain 32 b pykälän mukaisesti, ensimmäisen virkkeen mukaisesti laskettu prosenttiosuus korvataan prosenttiosuudella, joka vastaa ensimmäisen virkkeen mukaisesti lasketun prosenttiosuuden ja veroilmoituksessa tarkoitetun erityisen prosenttiosuuden välistä erotusta. Tuloverolain 20 pykälän 3 momenttia sovelletaan."

4 *Einkommensteuergesetz*in (Saksan tuloverolain, jäljempänä EStG) 1 pykälän 1 momentin ensimmäinen virke kuuluu seuraavasti: "Luonnolliset henkilöt, joiden asuinpaikka tai tavanomainen oleskelupaikka on kansallisella alueella, ovat yleisesti verovelvollisia tuloista."

5 EStG:n 26 pykälän 1 momentti kuuluu seuraavasti: "Puolisot, jotka eivät asu erillään eivätkä ole eronneet ja jotka ovat yleisesti verovelvollisia tuloista ja joiden osalta nämä edellytykset ovat täyttyneet verokauden alussa tai mainittuna kautena, voivat valita erillisverotuksen (26 a pykälä) tai yhteisverotuksen (26 b pykälä)".

6 EStG:n 26 b pykälä (splitting-järjestelmä) kuuluu seuraavasti: "Jos puolisoita yhteisverotetaan, puolisoiden tulot lasketaan yhteen ja puolisoiden katsotaan hankkineen ne yhdessä; jollei muuta säädetä, puolisoita pidetään yhteisvastuullisina verosta."

7 EStG:n 32 pykälä kuuluu seuraavasti: "Lapsi voidaan ottaa huomioon vain, jos hän oli yleisesti verovelvollinen tuloista kalenterivuoden alussa, tai on tullut yleisesti verovelvolliseksi tuloista kalenterivuoden aikana" (2 momentti). Säännöksen 6 momentti kuuluu seuraavasti: "Verovelvollisen tuloista vähennetään 1 242 DEM jokaisen huollettavana olevan lapsen perusteella. Jos puolisoita yhteisverotetaan 26 ja 26 b pykälän mukaisesti, tuloista vähennetään 2 484 DEM silloin kun lapsi polveutuu suoraan molemmista puolisoista ..."

8 Ennakkoratkaisupyyntöä koskevasta päätöksestä ilmenee, että Imbernon Martínez oleskeli 1.1.—18.9.1988 Espanjassa työttömänä, minkä jälkeen hän muutti asumaan Saksaan, jossa hän 21.9.1988 lähtien työskenteli palkattuna työntekijänä. Samana vuonna hänen kaksi lastansa ja puolisonsa, jotka eivät toimineet työelämässä ja joilla ei ollut mitään tuloja, asuivat Espanjassa.

9 Finanzamt Ansbachin päätöksessä, joka koski palkasta pidätettävän veron ja kirkollisveron ennakonpidätyksen määräämistä vuodelle 1988, myönnettiin huollettavana olevien lapsien perusteella verovähennys, joka suhteutettiin Imbernon Martínezin Saksassa asianomaisen vuoden aikana viettämiin kuukausiin. Tämä vähennys myönnettiin EStG:n 33 a pykälän 1 momentin perusteella; säännöksen nojalla verovelvollinen voi poikkeuksellisesti ja ennalta määritellyissä tilanteissa vedota sellaisen henkilön elatuskustannuksiin, joka ei vielä ole täyttänyt 18:a vuotta ja jonka osalta verovelvollinen eikä kukaan muukaan henkilö saa EStG:n 32 pykälän 6 momentin mukaista huollettavana olevan lapsen perusteella tehtävää verovähennystä. Sen sijaan verovelvollisen puolisolle ei "varattomuustodistuksen" puuttumisen johdosta myönnetty mitään verovähennystä.

10 Koska Imbernon Martínezin puoliso ei asunut Saksan alueella, Imbernon Martínezin veron määrää ei laskettu EStG:n 32 a pykälän 5 momentin (splitting-tapaus, EStG:n 26 b pykälä) perusteella, eikä EStG:n 32 a pykälän 1 momentin toisen virkkeen 1 kohdassa tarkoitettua perusvähennystä myöskään myönnetty kaksinkertaisena.

11 Syyskuusta 1988 lähtien asianosaiselle maksettiin saksalaisia perheavustuksia täysimääräisenä hänen kahdesta lapsestaan. Pääasiassa riidan kohteena olevan täydentävän avustuksen osalta Ansbachin perheavustuskassa hylkäsi Imbernon Martínezin pyynnön siitä, että täydentävä avustus laskettaisiin niiden huollettavana olevan lapsen perusteella tehtävien vähennysten pohjalta, joita hän ei verotuksessa voinut saada edukseen.

12 Myös tästä päätöksestä tehty valitus hylättiin 23.8.1990 tehdyllä päätöksellä, joka on pääasiassa nostetun kanteen kohteena.

13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että asianosaisen oikeus saada täydennys täysimääräisenä riippuu siitä, voidaanko asetuksen 73 artiklassa säädettyä asumisolettamaa koskevaa sääntöä soveltaa BKGG:n 11 a pykälän ja siinä viitattujen verosäännösten yhteydessä.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa tämän osalta, että oikeus saada kiistanalainen avustus riippuu erityisesti siitä seikasta, onko asianosaisella oikeus huollettavana olevan lapsen perusteella EStG:n 32 pykälän 6 momentin mukaiseen vähennykseen, joka myönnetään vain lapsista, "jotka voidaan ottaa huomioon" EStG:n 32 pykälän 2 momentin mukaisesti, toisin sanoen lapsista, jotka ovat yleisesti verovelvollisia tuloista Saksassa. Tämä edellytys täyttyy vain, jos lasten asuinpaikka tai tavanomainen oleskelupaikka on Saksan alueella (EStG:n 1 pykälän 1 momentin ensimmäinen virke). Näillä edellytyksillä pääasian kantajalla voi olla oikeus tällaiseen edellä mainitun 32 pykälän mukaiseen vähennykseen vain, jos asetuksen 73 artiklassa säädetään, että häntä on sekä sosiaalioikeudessa että verooikeudessa kohdeltava niin kuin hänen lapsensa asuisivat Saksassa.

15 Kansallinen tuomioistuin lisää, että vain silloin kun asumisolettamaa koskevaa sääntöä sovelletaan myös asianosaisen puolisoon, pääasian vastaajan olisi tehtävä täydentävää avustusta koskeva päätöksensä BKGG:n 11 a pykälän 1 momentin kolmannen virkkeen mukaisesti perusvähennyksen kaksinkertaisen määrän perusteella. Lisäksi, jotta Imbernon Martínez voisi vaatia kiistanalaista avustusta täysimääräisenä, pääasian vastaajan olisi kohdeltava häntä niin kuin tuloveron määrä, sellaisena kuin se tuloveroasteikon soveltamisesta seuraa, olisi laskettu EStG:n 32 a pykälän 5 momentin (splitting-järjestelmän) mukaisesti.

16 Näissä olosuhteissa Sozialgericht Nürnberg on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimille seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Merkitseekö asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 artiklassa vahvistettu asumisolettamaa koskeva sääntö, että henkilöitä, joilla on oikeus perheavustuksiin ja joiden lapset asuvat toisen jäsenvaltion alueella, on *Bundeskindergesetz*in (Saksan lapsilisälain, BKGG) 11 a pykälän ja siinä viitattujen verosäännösten yhteydessä kohdeltava niin kuin heidän lapsensa asuisivat BKGG:n soveltamisalueella?

2) a) Merkitseekö asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 artiklassa vahvistettua asumisolettamaa koskeva sääntö, että henkilöitä, joilla on oikeus perheavustuksiin ja joiden puolisot asuvat toisen jäsenvaltion alueella, on BKGG:n 11 a pykälän ja siinä viitattujen verosäännösten yhteydessä kohdeltava niin kuin heidän puolisonsa asuisivat BKGG:n soveltamisalueella?

2) b) Jos kysymykseen 2) a) vastataan myöntävästi, onko hakijaa kohdeltava niin kuin tuloveron sellainen määrä, joka seuraa veroasteikon (*tarifliche Einkommensteuer*, toisin sanoen tuloveron määrä ennen mitään mahdollisia vähennyksiä) soveltamisesta, olisi laskettu *Einkommensteuergesetz*in (EStG — tuloverolain) 32 a pykälän 5 momentin mukaisesti?"

17 Ennen ennakkoratkaisukysymysten käsittelyä on huomattava, että sen johdosta, että EStG:tä muutettiin 21.12.1993 annetulla lailla *Gesetz zur Bekämpfung des Missbrauchs und zur Bereinigung des Steuerrechts* (laki väärinkäytösten estämisestä ja verolainsäädännön selkeyttämisestä, BGBl. I, s. 2310), jota sovellettiin takautuvasti pääasian kantajan hyväksi, Imbernon Martínezille myönnettiin sillä välin täydentävä avustus täysimääräisenä kiistanalaiselta ajanjaksolta. Koska asianosainen oli kansallisessa tuomioistuimessa menestyksekkäästi vedonnut siihen, että hänen

etunsa mukaista on vahvistaa hänen oikeutensa jatkuvuus (Fortsetzungsfeststellungsinteresse), riita on kuitenkin tältä osin edelleenkin vireillä kysymyksessä olevassa tuomioistuimessa, jonka olisi päätöksen tekemiseksi otettava huomioon ennakkoratkaisutuomio, joten on paikallaan vastata esitettyihin kysymyksiin.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

18 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa pääasiallisesti selvittää, onko asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaa tulkittava niin, että siinä säädetään, että silloin kun sen jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan avustuksen myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että kyseinen lapsi asuu tämän valtion alueella, tällaisen ehdon on katsottava täyttyneen silloin kun lapsi asuu toisen jäsenvaltion alueella.

19 On selvää, että sellainen avustus kuin BKGG:n 11 a pykälässä säädetty huollettavana olevan lapsen perusteella maksettava täydentävä avustus on asetuksen N:o 1408/71 mukainen perhe-etuus ja että se kuuluu tämän asetuksen III osaston 7 luvun (jonka otsikko on Perhe-etuudet ja perheavustukset), johon kuuluu 73 artikla, soveltamisalaan.

20 Tämä säännös kuuluu seuraavasti: "Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, johon sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, on toisessa jäsenvaltioissa asuvien perheenjäsentensä osalta oikeus perhe-etuuksiin, joista säädetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, niin kuin he asuisivat tässä valtiossa, jollei liitteen VI säännöksistä muuta johdu."

21 On huomattava, että tämän säännöksen tarkoituksena on estää juuri se, että jäsenvaltio voisi asettaa perhe-etuuksien myöntämisen tai määrän riippumaan siitä, että työntekijän perheenjäsenet asuvat etuudet maksavassa jäsenvaltiossa, jotteivät yhteisön työntekijät luovu käyttämästä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen (ks. tästä asia C-228/88, Bronzino, 22.2.1990 annettu tuomio, Kok. 1990, s. I-531, 12 kohta).

22 Tästä seuraa, että vaikka, kuten pääasiassa, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä riippuvat siitä, että lapsi asuu kansallisella alueella, tämän edellytyksen on nyt käsiteltävänä olevan etuuden myöntämiseksi ja sen laskemiseksi katsottava täyttyneen silloin kun lapsi asuu toisen jäsenvaltion alueella.

23 Se tässäkin asiassa esiin tullut seikka, että asumisedellytys seuraa verosäännöksistä, joihin sosiaalilainsäädännössä viitataan kysymyksessä olevan perhe-etuuden edunsaajien samoin kuin määrän määrittelemiseksi, ei voi horjuttaa tätä johtopäätöstä. Asetuksen N:o 1408/71 73 artiklassa säädetty asumisolettamaa koskeva säännös menettäisi suuren osan tehokkaasta vaikutuksestaan (effet utile), jos säännön soveltaminen voitaisiin estää pelkällä viittauksella verosäännöksiin.

24 Niinpä ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaa on tulkittava siten, että siinä säädetään, että silloin kun jäsenvaltion verolainsäädännössä, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että kyseinen lapsi asuu tämän valtion alueella, tällainen edellytys on katsottava täyttyneeksi silloin kuin lapsi asuu toisen jäsenvaltion alueella.

Toinen ja kolmas ennakkoratkaisukysymys

25 Toisella ja kolmannella ennakkoratkaisukysymyksellä, joita on tutkittava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa pääasiallisesti selvittää, onko asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaa tulkittava niin, että siinä säädetään, että silloin kun jäsenvaltion verolainsäädännön perusteella, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että asianosaisen työntekijän puoliso asuu tämän valtion alueella, tällaisen edellytyksen on katsottava tulleen täytetyksi silloin kun puoliso asuu toisen jäsenvaltion alueella, ja jos vastaus tähän kysymykseen on myönteinen, onko kyseistä verolainsäädäntökokonaisuutta sovellettava tämän etuuden myöntämiseksi ja sen laskemiseksi kuvitteellisesti niin kuin puoliso asuisi edun maksavassa valtiossa.

26 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan asetuksen N:o 1408/71 73 artiklan otsikosta näyttäisi seuraavan, ettei artiklassa säädettyä asumisolettamaa koskeva sääntö voisi ulottua koskemaan työntekijän puolisoa silloin kun tämä etuus myönnetään toiselle perheenjäsenelle.

27 Tältä osin riittää, että todetaan, ettei mikään vahvista tällaista rajoittavaa tulkintaa kyseisestä säännöksestä, jota 21 kohdassa mainitusta syystä on tulkittava laajasti niin, että sitä sovelletaan kaikkiin työntekijän perheenjäseniin, silloin kun perheetuuden myöntäminen ja määrä riippuvat suoraan tai välillisesti siitä, että joku työntekijän perheenjäsenistä asuu etuuden maksavan jäsenvaltion alueella.

28 Tämän johdosta sen määrittelemiseksi nyt kysymyksessä olevan pääasian kaltaisessa asiassa, onko työntekijällä oikeus kiistanalaiseen avustukseen, ja avustuksen määrän laskemiseksi, etuuden maksavan jäsenvaltion niiden verosäännösten kokonaisuutta, joihin tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan edunsaajien ja kiistanalaisen avustuksen suuruuden määrittelemiseksi, on sovellettava kuvitteellisesti niin kuin työntekijän puoliso asuisi tässä valtiossa.

29 Tämän osalta on täsmennettävä, kuten yhteisöjen tuomioistuin on tehnyt 14.2.1995 asiassa Schumacker antamassaan tuomiossa (C-279/93, Kok. 1995, s. I-225, 45 kohta), että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY (EYVL L 336, s. 15) luodaan tarvittaessa mahdollisuudet hallinnollisten esteiden ylittämiselle muualla asuvan henkilö- ja perhekohtaisen tilanteen huomioon ottamiseksi.

30 Näin ollen toiseen ja kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaa on tulkittava niin, että silloin kun jäsenvaltion verolainsäädännössä, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että kyseisen työntekijän puoliso asuu tämän valtion alueella, tällainen edellytys on katsottava täyttyneeksi silloin kun puoliso asuu toisen jäsenvaltion alueella. Asianomaisen etuuden myöntämiseksi ja sen laskemiseksi kyseisen verolainsäädännön kokonaisuutta on sovellettava kuvitteellisesti niin kuin puoliso asuisi etuuden maksavassa valtiossa.

Oikeudenkäyntikulut

31 Saksan ja Espanjan hallituksille sekä Euroopan yhteisöjen komissiolle, jotka ovat esittäneet huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimelle, aiheutuneita

oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Koska esitetty oikeudenkäyntikuluvaatimus kuuluu pääasian asianosaisten osalta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin, kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Sozialgericht Nürnbergin 26.4.1993 tekemällä ja 2.7.1993 oikaisemalla päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY)N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston 30 päivänä lokakuuta 1989 antamalla asetuksella (ETY) N:o 3427/89, 73 artiklaa on tulkittava niin, että siinä säädetään, että silloin kun jäsenvaltion verolainsäädännössä, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että kyseinen lapsi asuu tämän valtion alueella, tällainen edellytys on katsottava täyttyneeksi silloin kun lapsi asuu toisen jäsenvaltion alueella.**

2) **Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 artiklaa on tulkittava niin, että siinä säädetään, että silloin kun jäsenvaltion verolainsäädännössä, johon tämän valtion sosiaalilainsäädännössä viitataan, huollettavana olevan lapsen perusteella maksettavan etuuden myöntäminen ja sen määrä ovat sidoksissa siihen, että kysymyksessä olevan työntekijän puoliso asuu tämän valtion alueella, tällainen edellytys on katsottava täyttyneeksi silloin kun puoliso**

asuu toisen jäsenvaltion alueella. Tämän etuuden myöntämiseksi ja sen laskemiseksi kyseisen verolainsäädännön kokonaisuutta on sovellettava kuvitteellisesti niin kuin puoliso asuisi etuuden maksavassa valtiossa.

Gulmann Moitinho de Almeida Edward

Puissochet Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 1995.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

viidennen jaoston puheenjohtaja